

วิจารณ์ของพระเยซูคริสต์ - หมายเลขสิบแปด

บาปของบรรพบุรุษ

Jeff Pippenger

2023-11-19

ในปี 1856 ลัทธิแอ็ดเวนติสต์มิลเลอร์ได้ซึ่งเดิมเป็นฝ่ายพิลาเดลเฟีย ได้รับการระบุโดย James และ Ellen White ว่าเป็นฝ่ายเลาดีเซีย จากนั้น James White จึงเริ่มส่งเสริมสารแห่งเลาดีเซียแก่ขบวนการนั้นผ่านทาง Review and Herald ในสิ่งพิมพ์ฉบับเดียวกันนั้น ในปีเดียวกันนั้นเอง ก็ได้มีการเสนอความกระฉ่างที่เพิ่มขึ้นเกี่ยวกับ “เจ็ดกาลเวลา” ในเลวีนิติ บทที่ยีสิบหก ด้วยบทความชุดแปดตอนโดย Hiram Edson ผู้ซึ่งครอบครัว White ยกย่องอย่างสูงถึงกับตั้งชื่อลูกชายคนแรกตามชื่อของเขา บทความชุดนั้นจบลงด้วยคำสัญญาว่าจะเขียนให้สมบูรณ์ในภายภาคหน้า แต่ก็ไม่เคยปรากฏอีกเลย ณ จุดเปลี่ยนผ่านของขบวนการแห่งทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่ง จากพิลาเดลเฟียไปสู่เลาดีเซีย ขบวนการนั้นได้สะดุดกับ “เจ็ดกาลเวลา” ในเลวีนิติ บทที่ยีสิบหก ซึ่งเป็นตัวแทนของ ‘คำพยากรณ์เรื่องเวลา’ ประการแรกสุดที่ทูตสวรรค์ของพระเจ้าได้ทรงนำ William Miller ให้ตระหนักและประกาศออกไป

“เจ็ดกาลเวลา” เป็นศิลาหัวมุมสำคัญแห่งรากฐานพระวิหารของคณะมิลเลอร์ได้ ภาพประกอบเชิงพยากรณ์ทุกประการของรากฐานอันศักดิ์สิทธิ์ย่อมเป็นภาพประกอบของพระคริสต์ เพราะไม่มีผู้ใดจะวางรากฐานอื่นใดได้นอกจากพระคริสต์!

เพราะว่าไม่มีผู้ใดจะวางรากอื่นได้ นอกจากรากที่ได้วางไว้แล้ว คือพระเยซูคริสต์ 1 โครินธ์ 3:11

พระคริสต์มิได้ทรงเป็นเพียงรากฐานเท่านั้น แต่ยังทรงเป็นศิลารากฐานซึ่งพวกช่างก่อได้ละทิ้งเสีย และต่อมาก็สะดุดเพราะศิลานั้นด้วย พระองค์ทรงเป็นศิลาซึ่งในที่สุดได้กลายเป็นศิลามุมเอก ในประวัติศาสตร์มิลเลอร์ได้ “เจ็ดเวลา” เป็นสัญลักษณ์ของศิลามุมเอกนั้น

พระคริสต์ทรงรับรองพันธสัญญากับคนเป็นอันมากอยู่หนึ่งสัปดาห์ โครงสร้างของคำพยากรณ์เรื่อง “เจ็ดเวลา” ที่มีต่ออาณาจักรเหนือของอิสราเอล (ซึ่ง Hiram Edson ได้ชี้ไว้ในบทความที่ยังเขียนไม่เสร็จทั้งแปดบท) ได้ทำซ้ำโครงสร้างเดียวกันทุกประการกับสัปดาห์เชิงพยากรณ์ที่พระคริสต์ทรงรับรองพันธสัญญาไว้ เพื่อให้สำเร็จตามพระธรรมดาเนียล บทที่เก้า ข้อที่ยีสิบเจ็ด สัปดาห์ที่พระคริสต์ทรงรวบรวมอิสราเอลนั้นมีโครงสร้างเดียวกันทุกประการกับสัปดาห์ที่พระคริสต์ทรงกระจายอิสราเอล การกระจายตัวของอิสราเอลโบราณกินเวลาสองพันห้าร้อยยีสิบปี และการรวบรวมอิสราเอลฝ่ายจิตวิญญาณกินเวลาสองพันห้าร้อยยีสิบวัน พระองค์ทรงรวบรวมอิสราเอลเพื่อทรงรับรองพันธสัญญา และพระองค์ทรงกระจายอิสราเอลเพราะเหตุการณ์โต้แย้งแห่งพันธสัญญาของพระองค์ การระบุว่า “เจ็ดเวลา” เป็นศิลามุมเอกแห่งพระวิหารของขบวนการมิลเลอร์ได้ นั้น สอดคล้องอย่างสมบูรณ์กับการระบุว่าพระคริสต์ทรงเป็นศิลามุมเอก การปฏิเสธศิลาก่อนนั้น ก็คือการปฏิเสธพระคริสต์

เมื่อพระคริสต์ ในปี 1856 เป็นครั้งแรกอย่างแท้จริงในประวัติศาสตร์คริสเตียน

ทรงยืนเคาะอยู่ที่ประตูของเลาดีเซีย

พระองค์กำลังทรงแสวงหาที่จะก่อให้เกิดความรู้ที่เพิ่มพูนขึ้นเกี่ยวกับศิลาสะดุดที่บรรดาช่างก่อกำลังจะละทิ้งเสีย เจ็ดปีต่อมา หรือจะกล่าวอีกอย่างหนึ่งว่า สองพันห้าร้อยยีสิบวันเชิงสัญลักษณ์ต่อมา

ลัทธิแอ็ดเวนติสแบบเลาตีเซียก็ได้ปิดประตูนั้น นำเศร้าที่ลัทธิแอ็ดเวนติสปฏิเสธที่จะมองเห็นความรู้ที่เพิ่มพูนขึ้น
ศิลาที่ท่านสะดุดนั้นคือศิลาที่ท่านไม่เห็น แต่ศิลานั้นก็ยังคงอยู่ที่นั่น.

ประชากรของเราถูกทำลายเพราะขาดความรู้ เพราะเจ้าปฏิเสธความรู้ เราก็จะปฏิเสธเจ้าเช่นกัน
เพื่อเจ้าจะได้เป็นปุโรหิตสำหรับเรา เมื่อเจ้าลืมนิยามบัญญัติแห่งพระเจ้าของเจ้า
เราก็จะลืมนิยามทั้งหลายของเจ้าด้วย โยเซยา 4:6

คำสาปแห่ง "เจ็ดวาระ" ที่มีต่ออาณาจักรฝ่ายใต้ คือยูดาห์ เริ่มต้นขึ้นในปี 677 ก่อน ค.ศ. และสิ้นสุดลงในวันที่
22 ตุลาคม ค.ศ. 1844 พร้อมกับช่วงเวลาสองพันสามร้อยปีแห่งดาเนียล บทที่แปด ข้อสิบสี่ "เจ็ดวาระ"
เป็นส่วนหนึ่งของคำพยากรณ์เดียวกันซึ่งได้รับการระบุว่าเป็น "รากฐานและเสากลาง"
ของขบวนการแอ็ดเวนติสต์

รากฐานและเสากลางของแอ็ดเวนติสต์นิยมได้สำเร็จครบถ้วนในเวลาเดียวกันกับคำพยากรณ์อื่น ๆ
อีกหลายประการ ทั้ง "เจ็ดวาระ" ระยะเวลาสองพันสามร้อยวัน มาลาคีย์ บทที่สาม ดาเนียล บทที่เจ็ด ข้อสิบสาม
และคำอุปมาเรื่องหญิงพรหมจารีสิบคนในมัทธีว บทที่ยี่สิบห้า ต่างก็สำเร็จครบถ้วนในวันที่ 22 ตุลาคม ค.ศ.
1844 วันที่ 22 ตุลาคม ค.ศ. 1844 เป็นวันที่เป็นรากฐานของขบวนการแอ็ดเวนติสต์ และที่เชื่อมโยงกับวันนั้น
มีคำสั่งอยู่เพียงประการเดียวที่ได้รับการระบุไว้เท่านั้น

และทูตสวรรค์องค์นั้นซึ่งข้าพเจ้าเห็นยืนอยู่เหนือทะเลและเหนือแผ่นดิน ก็ยกมือขึ้นสู่อุทธรณ์
และปฏิญาณโดยพระองค์ผู้ทรงพระชนม์อยู่เป็นนิรันดร์
ผู้ทรงสร้างฟ้าสวรรค์และสิ่งสรรพที่มีอยู่ในฟ้าสวรรค์นั้น
ทั้งแผ่นดินโลกและสิ่งสรรพที่มีอยู่ในแผ่นดินโลกนั้น และทะเลกับสิ่งสรรพที่มีอยู่ในทะเลนั้น
ว่าจะไม่มีเวลาอีกต่อไป วิวรณ์ 10:5, 6

ซิสเตอร์ไวท์ระบุว่าทูตสวรรค์ในพระธรรมวิวรณ์ บทที่สิบ ผู้ซึ่งยืนอยู่เหนือแผ่นดินและเหนือทะเลนั้น
คือพระเยซูคริสต์

"ทูตสวรรค์ผู้ทรงฤทธิ์ผู้ได้สั่งสอนยอห์นนั้น มิใช่ผู้ใดอื่นนอกจากพระเยซูคริสต์
การที่พระองค์ทรงวางพระบาทขวาไว้บนทะเล และพระบาทซ้ายไว้บนแผ่นดินแห่ง
แสดงให้เห็นถึงบทบาทที่พระองค์กำลังทรงกระทำอยู่ในฉากสุดท้ายของความขัดแย้งครั้งยิ่งใหญ่กับซาตาน
ตำแหน่งนี้บ่งชี้ถึงฤทธภาพและสิทธิอำนาจสูงสุดของพระองค์เหนือแผ่นดินโลกทั้งสิ้น" The
Seventh-day Adventist Bible Commentary, volume 7, 971.

พระคริสต์ทรงรับตำแหน่งยืนอยู่เหนือทะเลและแผ่นดินโลกเพื่อทรงสำแดงพระราชอำนาจสูงสุดของพระองค์
จากนั้นพระองค์ทรงยกพระหัตถ์ขึ้นและทรงบัญชาว่า "จะไม่มีเวลาอีกต่อไป"
พระคริสต์กำลังทรงเข้าสู่พันธสัญญากับพวกมิลเลอไรต์
และพระองค์ประทานพระบัญชาประการหนึ่งแก่พวกเขา
เช่นเดียวกับที่พระองค์ทรงประทานแก่อับราฮัมเมื่อทรงเข้าสู่พันธสัญญากับเขา
พระองค์ทรงบัญชาให้อับราฮัมทำพิธีเข้าสู่หน้ดแก่บุตรชายทั้งหลาย
เมื่อพระองค์ทรงเข้าสู่พันธสัญญากับชนชาติที่ทรงเลือกไว้ในประวัติศาสตร์สมัยโมเสส
พระองค์ก็ทรงประทานพระบัญชาหลายประการ และในบรรดาพระบัญชาเหล่านั้นรวมถึงข้อกำหนดที่ว่า
มีเพียงปุโรหิตเท่านั้นที่จะแตะต้องพันธสัญญาได้ พระองค์ทรงยกพระหัตถ์ขึ้นและทรงปฏิญาณในวันที่ 22
ตุลาคม ค.ศ. 1844 ว่า เวลาพยากรณ์จะไม่ถูกรวมเข้าไว้ในคำพยากรณ์แห่งพระคัมภีร์อีกต่อไป
พระเยซูได้ตรัสถึงเรื่อง "เวลาและฤดูกาล" เมื่อพระองค์เสด็จขึ้นสู่อุทธรณ์ในเมฆแห่งทูตสวรรค์
อันเป็นภาพล่วงหน้าถึงการเสด็จขึ้นของพยานทั้งสองในฐานะองค์สำคัญ ดังนั้น
สิ่งที่พระองค์ทรงบัญชาในครั้งนั้นจึงเกี่ยวกับ "เวลาและฤดูกาล"

ครั้นเมื่อพวกเขาพร้อมกันแล้ว จึงทูลถามพระองค์ว่า “องค์พระผู้เป็นเจ้า
ในกาลครั้งนี้พระองค์จะทรงสถาปนาอาณาจักรแก่อิสราเอลขึ้นอีกหรือ?” พระองค์ตรัสแก่เขาว่า
“ไม่ใช่ฐานะของท่านทั้งหลายที่จะรู้เวลาและวาระซึ่งพระบิดาทรงกำหนดไว้ในพระราชอำนาจของพระองค์เอง
แต่ท่านทั้งหลายจะได้รับฤทธิเดชเมื่อพระวิญญาณบริสุทธิ์เสด็จลงมาบนท่าน
และท่านทั้งหลายจะเป็นพยานฝ่ายเรา ทั้งในกรุงเยรูซาเล็ม และทั่วแคว้นยูเดีย และสะมาเรีย
จนถึงที่สุดปลายแผ่นดินโลก” กิจการ 1:6-8

พระเยซูคริสต์ตรัสว่าไม่มีวาระและกาลเวลา เพราะโดยการตรัสผ่านชาโลมอน พระองค์ได้ทรงยืนยันแล้วว่า
“วาระและกาลเวลา” จริง

ทุกสิ่งมีวาระของมัน และมีเวลาสำหรับทุกจุดประสงค์ภายใต้ฟ้าสวรรค์: ปัญญาจารย์ 3:1

ภายในบันทึกแห่งพระคัมภีร์มี “วาระและฤดูกาล” ซึ่งเป็นพยานยืนยันถึง Palmoni, คือ
“ผู้ทรงนับอย่างอัครรย์” แต่ตั้งแต่วันที่ 22 ตุลาคม ค.ศ. 1844 เป็นต้นมา
ประชากรของพระเจ้าได้รับพระบัญชาไม่ให้เสนอข่าวสารเชิงพยากรณ์ใด ๆ อีกที่ผูกอยู่กับเวลา
คำตักเตือนของพระเยซูที่ประทานแก่เหล่าสาวกก่อนที่พระองค์จะเสด็จขึ้นสู่สวรรค์นั้น เป็นภาพแทนของประวัติ
ศาสตร์ในช่วงก่อนที่ประชากรผู้ได้รับการชำระของพระองค์จะถูกรับขึ้นเป็นธงสัญญาณในวิวรรณ์บทที่สิบเอ็ด
และสอดคล้องกับพระบัญชาที่พระองค์ได้ประทานเมื่อวันที่ 22 ตุลาคม ค.ศ. 1844 ณ
วันที่เป็นรากฐานของลัทธิแอ็ดเวนติส
พระคริสต์ทรงบัญชาว่าจะต้องไม่มีข่าวสารเชิงพยากรณ์ที่ตั้งอยู่บนฐานของเวลาอีกต่อไป
และในการเสด็จขึ้นสู่สวรรค์ของพระองค์
ซึ่งเป็นแบบอย่างล่วงหน้าถึงการขึ้นไปของพยานทั้งสองในวิวรรณ์บทที่สิบเอ็ด
พระองค์ได้ทรงย้ำพระบัญชานั้นอีกครั้งหนึ่ง

“ขอให้พี่น้องชายหญิงทั้งหลายของเราระวังผู้ใดก็ตามที่พยายามกำหนดเวลาให้พระเจ้าทรงทำให้พระวาระ
ของพระองค์สำเร็จเกี่ยวกับการเสด็จมาของพระองค์
หรือเกี่ยวกับพระสัญญาอื่นใดที่พระองค์ได้ทรงประทานไว้ซึ่งมีความสำคัญเป็นพิเศษ
‘ไม่ใช่หน้าที่ของท่านทั้งหลายที่จะรู้เวลาและวาระ ซึ่งพระบิดาได้ทรงกำหนดไว้ในอำนาจของพระองค์เอง’
ครูสอนเท็จอาจดูราวกับว่ามีใจร้อนรอนอย่างยิ่งเพื่อพระราชกิจของพระเจ้า
และอาจทุ่มเททรัพยากรเพื่อนำทฤษฎีของตนออกเผยแพร่ต่อโลกและต่อคริสตจักร;
แต่เมื่อพวกเขาผสมความผิดเข้ากับความจริง ข่าวสารของพวกเขาก็เป็นข่าวสารแห่งการล่อลวง
และจะนำจิตวิญญาณทั้งหลายเข้าสู่ทางเท็จ พวกเขาจะต้องถูกเผชิญและคัดค้าน
มิใช่เพราะพวกเขาเป็นคนชั่ว แต่เพราะพวกเขาเป็นครูแห่งความเท็จ
และกำลังพยายามประทับตราแห่งความจริงลงบนความเท็จนั้น” Testimonies to Ministers, 55.

ซิสเตอร์ไวก์ได้กล่าวไว้อย่างชัดเจนว่า เราจะไม่มีข่าวสารเรื่องเวลาอีกเลยที่ระบุถึงสิ่งใดซึ่งมีนัยสำคัญเป็นพิเศษ
มิใช่เพียงแต่การเสด็จมาครั้งที่สองของพระองค์เท่านั้น คำพยากรณ์เรื่องเวลา
ซึ่งเป็นหัวข้อหลักของขบวนการมิลเลอร์ไรต์ ได้สิ้นสุดลงในวันที่ 22 ตุลาคม ค.ศ. 1844
และพระบัญชาเพียงประการเดียวที่เกี่ยวข้องกับวันที่เป็นรากฐานนั้นก็คือ
จะต้องไม่นำเรื่องเวลามาใช้ในการประกาศข่าวสารของพระเจ้าอีกต่อไป

ในช่วงเริ่มต้นของการเคลื่อนไหวแห่งทูตสวรรค์องค์แรก ณ
จุดแห่งการเปลี่ยนผ่านจากฟีลาเดลเฟียไปสู่เลาดีเซีย
ได้มีการประทานความสว่างที่เพิ่มพูนขึ้นเกี่ยวกับความจริงพื้นฐานของขบวนการมิลเลอร์ไรต์ เจ็ดปีต่อมา
หรืออีกสองพันห้าร้อยยี่สิบวันเชิงสัญลักษณ์ต่อมา หรืออีก “ถิ่นทุรกันดาร” หนึ่งต่อมา ในปี 1863

ศิลาพื้นฐานแห่ง “เจ็ดวาระ” ได้ถูกพวกช่างก่อสร้างละทิ้งเสีย

ในช่วงการเคลื่อนไหวปิดท้ายของหุตสวรรค์องค์ที่สาม ณ จุดเปลี่ยนผ่านจากเลาดีเซียไปสู่ฟิลาเดลเฟีย ได้มีการประทานบททดสอบหนึ่งซึ่งรวมถึงการสาธิตบาปของบรรพบุรุษด้วย บททดสอบแห่งรากฐานสำหรับบรรพบุรุษนั้นคือ “เจ็ดกาลเวลา” ซึ่งเป็นศิลารากฐานของพวกเขา การเคลื่อนไหวปิดท้ายจะเพิกเฉยต่อพระบัญชาเพียงข้อเดียวที่สัมพันธ์กับวันที่เป็นรากฐานนั้น ดังที่บิดาทิ้งหลายของพวกเขาได้เพิกเฉยต่อศิลารากฐานของตนหรือ?

ใช่แล้ว พวกเขาได้กระทำการนั้นอย่างแน่นอนที่สุด พวกเขาได้กระทำบาปซ้ำรอยบรรพบุรุษของตน!

บรรพบุรุษของพวกเขาไม่ได้ทำบาปในวันที่เป็นรากฐาน เพราะท่ามกลางเหตุผลอื่น ๆ นั้น พวกเขายังคงเป็นชาวฟิลาเดลเฟียอยู่ ณ วันที่เป็นรากฐานนั้น บรรพบุรุษของพวกเขาสอบตกในการทดสอบรากฐานของตน เมื่อพวกเขาแปรสภาพเป็นเลาดีเซียและปฏิเสธ “เจ็ดกาลเวลา” พร้อมทั้งความสว่างที่เพิ่มพูนขึ้นซึ่งมาพร้อมกับสิ่งนั้น

ความล้มเหลวชั้นมูลฐานของพวกเขาในปี 1863 นั้น มีช่วงเวลาก่อนหน้าเจ็ดปีที่พระคริสต์ทรงเคาะอยู่ที่ประตูแห่งใจของพวกเขาซึ่งอยู่ในสภาพแบบเลาดีเซีย เจ็ดปีเป็นสัญลักษณ์ของ “เจ็ดกาลเวลา” และของ “ถิ่นทุรกันดาร” หลังจากช่วง “ถิ่นทุรกันดาร” ระหว่างปี 1856 ถึง 1863 พวกเขาก็สอบตกในการทดสอบชั้นมูลฐานของตน

ในการผิดหวังครั้งแรกของขบวนการหุตสวรรค์องค์ที่สาม ประชากรของพระเจ้าได้กระทำบาป ด้วยการปฏิเสธพระบัญญัติข้อเดียวที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับวันที่เป็นรากฐานนั้น พวกเขาเลือกที่จะผนวกการกำหนดเวลาเข้าไว้ในข่าวสารเชิงพยากรณ์ ทั้งที่พวกเขาารู้อยู่แล้วว่ามีขอบ ในการกระทำเช่นนั้น พวกเขาได้ทำบาปซ้ำรอยโมเสส ผู้ละเลยที่จะเข้าสู่หนับตรชายของตน และซ้ำรอยบาปของอุสซาห์ผู้จะต้องหีบพันธสัญญา ซึ่งเขารู้ว่าตนถูกห้ามมิให้กระทำ ขบวนการหุตสวรรค์องค์ที่สามได้ทำในสิ่งที่พวกเขารู้ว่าไม่ถูกต้อง! หากผู้ใดประสงค์จะหาข้อเท็จจริงนั้น ก็จงใช้สติที่เหลืออยู่ในกระป๋องหาข้อความจริงที่ว่า ทั้งโมเสสและอุสซาห์ต่างก็ได้กระทำบาป และได้สำแดงการแข็งขันต่อพระประสงค์ของพระเจ้า ขณะที่พวกเขาเป็นแบบเล็งถึงการผิดหวังครั้งแรกของบรรดาเส้นการปฏิรูปทั้งสิ้น ในวาระสุดท้ายที่สุด—เส้นการปฏิรูปที่ทุกเส้นการปฏิรูปได้ชี้ล่วงหน้าไปยัง ภาพประกอบของการผิดหวังครั้งแรกในเส้นการปฏิรูปทั้งหลายมีลายพระหัตถ์ของอัลฟาและโอเมกา และบันทึกที่อยู่ในนั้นก็มีไว้เพื่อประโยชน์ของประชากรของพระเจ้า แม้ว่าประชากรของพระเจ้าจะปฏิเสธไม่รับประโยชน์จากสิ่งนั้นก็ตาม

ขบวนการของหุตสวรรค์องค์แรกได้รับช่วงเวลาเจ็ดปี ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของถิ่นทุรกันดารแห่ง “เจ็ดกาล” เพื่อยอมรับข่าวสารแห่งเลาดีเซียควบคู่กับความสว่างของ “เจ็ดกาล” คำสาปแห่ง “เจ็ดกาล” คือคำสาปของการถูกพระเจ้าทรงคายออกจากพระโอษฐ์ของพระองค์ ในปี 1863 พวกเขาได้ทำข่าวงานแห่งการสร้างเมืองเยรีโคขึ้นใหม่ ซึ่งเป็นงานที่มี “คำสาป” รวมอยู่ด้วย เจ็ดปีตั้งแต่ 1856 ถึง 1863 เป็นภาพย่อส่วนที่แสดงถึงการกบฏแห่งบาปของบรรพบุรุษของอิสราเอลโบราณ ซึ่งได้นำคำสาปแห่ง “เจ็ดกาล” มาสู่พวกเขา อิสราเอลสมัยใหม่ได้ทำบาปของบรรพบุรุษของตนซ้ำอีกในปี 1863

ขบวนการของหุตสวรรค์องค์ที่สามได้สอบตกในการทดสอบแห่งความผิดหวังครั้งแรกอย่างแน่นอน เช่นเดียวกับโมเสสและอุสซาห์ ในเวลานั้นพวกเขาถูกสั่งให้อพยพตามถนนเป็นช่วงเวลา “ถิ่นทุรกันดาร” สามวันครึ่ง บัดนี้พวกเขากำลังถูกก่อรูปขึ้นเป็นร่างกายต่าง ๆ โดยเสียงของพระผู้ทรงเล้าโลม เสียงของพระผู้ทรงเล้าโลมกำลังถูกประทานผ่านทาง “เสียง” ในถิ่นทุรกันดาร และบัดนี้พวกเขากำลังเผชิญกับการทดสอบ ไม่ใช่เรื่องการกำหนดเวลา แต่เป็นเรื่องของ “เจ็ดเวลา”

พวกเขาได้สอบตกในการทดสอบเรื่องการกำหนดเวลาไปแล้ว.

พวกเขามีได้กำลังถูกทดสอบว่าเชื่อหรือไม่ว่า "เจ็ดกาลเวลา" เป็นความจริงที่ถูกต้อง เพราะก่อนหน้านี้พวกเขาได้เป็นพยานแล้วว่าตนยอมรับ "เจ็ดกาลเวลา" ว่าเป็นคำพยากรณ์ที่ถูกต้อง พวกเขาได้ยอมรับว่าตนเชื่อคำพยากรณ์เรื่องการกระจัดกระจายเป็นเวลาสองพันห้าร้อยยี่สิบปี แต่พวกเขาอาจไม่ตระหนักว่ามีความสว่างแห่งการทดสอบใหม่เกี่ยวกับ "เจ็ดกาลเวลา" พวกเขากำลังยืนอยู่ ณ ที่ซึ่งบรรพบุรุษของพวกเขาเคยยืนอยู่ในปี 1856 ความสว่างใหม่คือว่า สามวันครึ่งแห่งวิโรจน์บทที่สิบเอ็ด มิได้เป็นเพียงการชี้ถึงการปฏิวัติฝรั่งเศสเท่านั้น แต่บัดนี้เป็นความจริงสำหรับกาลปัจจุบันด้วย

การเปิดเผยประวัติศาสตร์ที่ซ่อนเร้นของฟ้าร้องทั้งเจ็ด และการเปิดตราประทับดวงที่เจ็ดนั้น แท้จริงแล้วเป็นพยานสองประการที่ชี้ชัดว่าบัดนี้วิโรจน์ของพระเยซูคริสต์กำลังถูกเปิดผนึกอยู่หรือไม่? หากเป็นเช่นนั้น แท้จริงแล้วเป็นความจริงหรือไม่ที่พระธรรมวิโรจน์ทั้งเล่มกำลังกล่าวถึงวาระสุดท้าย? หากสิ่งนั้นเป็นความจริง แล้วสามวันครึ่งนั้นเป็นตัวแทนของช่วงเวลาแห่งการรอคอยในคำอุปมาเรื่องหญิงพรหมจารีหรือไม่? หากเป็นเช่นนั้น แล้ววิธีเยียวยาแห่ง "เจ็ดเท่า" แท้จริงแล้วเป็นตัวแทนของพระบัญชาที่ผู้ซึ่งมีส่วนร่วมในการพยากรณ์ที่แนชวิลล์เมื่อวันที่ 18 กรกฎาคม 2020 จะต้องปฏิบัติให้ครบถ้วนหรือไม่?

โอ้! มีบททดสอบสำหรับท่าน! บรรดาผู้ที่ตื่นขึ้นและตระหนักว่าตนอยู่ในช่วงเวลาแห่งการคอยนั้น จำต้องกลับใจจากบาปของตน และจากบาปของบรรพบุรุษของตน ในตอนปลายของสามวันครึ่งจริงหรือ? การเพิกเฉยต่อพระบัญชาที่ห้ามใช้องค์ประกอบเรื่องเวลาในการพยากรณ์นั้น เป็นบาปจริงหรือ?

สำหรับบรรดาผู้ที่ยึดถือจุดยืนว่าคำพยากรณ์ที่ล้มเหลวของแนชวิลล์นั้นเป็นพระประสงค์ที่พระเจ้าทรงมุ่งหมายอยู่แล้วไม่ทางใดก็ทางหนึ่ง และภายหลังได้พยายามอ้างคำอ้างนั้นไว้

ข้าพเจ้าขอเพิ่มเติมข้อสังเกตอีกประการหนึ่ง

นอกเหนือจากบาปแห่งการกำหนดเวลาในคำพยากรณ์ของพระเจ้า สิ่งที่เกิดขึ้นกับคำพยากรณ์เท็จของแนชวิลล์มิใช่เพียงการสำแดงออกของการกบฏต่อพระบัญชาของพระคริสต์ในปี 1844 เท่านั้น

หากยังเป็นการกระทำที่บอกแก่ผู้ที่อยู่นอกแวดวงแอดเวนติสมีด้วยว่า

คำพยากรณ์ซึ่งพบในพระวิญญาณแห่งคำพยากรณ์นั้นมีข้อผิดพลาดด้วย

มันเป็นการนำความอัปยศมาสู่งานเขียนแห่งพระวิญญาณแห่งคำพยากรณ์

มันเป็นหลักฐานสำหรับคนทั้งหลายในโลกว่า งานเขียนของ Ellen White มีความสำคัญพอๆ

กับงานเขียนของ Joseph Smith หรือของ Nostradamus ถ้อยคำอันล้ำค่าของ Ellen White

ถูกทำให้เสื่อมเสียด้วยถ้อยคำอันชั่วช้าจากการกบฏของเรา นี่มิใช่เพียงการกบฏต่อพระคริสต์

ผู้ทรงเป็นพระวาระของพระเจ้าเท่านั้น

แต่ในขณะที่เดียวกันยังเป็นการกบฏต่อพระวิญญาณแห่งคำพยากรณ์ด้วย

ยอห์นถูกข่มเหงอยู่บนเกาะที่เรียกว่าปีทมอส

มิใช่เพราะเขายกความคิดเห็นของมนุษย์ของตนขึ้นเหนือพระคัมภีร์และพระวิญญาณแห่งคำพยากรณ์

แต่เพราะเขาเชื่อฟังพยานทั้งสองนั้น

ข้าพเจ้าขอห็น ผู้เป็นทั้งพี่น้องและเพื่อนร่วมในความทุกข์ยาก

และในแผ่นดินกับความอดทนแห่งพระเยซูคริสต์ของท่านทั้งหลาย ได้อยู่ที่เกาะซึ่งเรียกว่าปีทมอส

เพราะพระวาระของพระเจ้า และเพราะคำพยานของพระเยซูคริสต์ วิโรจน์ 1:9

เราได้ทำบาปซำรอยบิดาของเรา คือโมเสส ในความผิดหวังครั้งแรกของเรา และเราจำเป็นต้องสารภาพสิ่งนี้ เราจำเป็นต้องสารภาพสิ่งนี้ เพราะบัดนี้เราอยู่ที่ปี 1856 แล้ว บัดนี้มีความสว่างใหม่เกี่ยวกับ "เจ็ดกาลเวลา"

เช่นเดียวกับที่เคยมีในเวลานั้น บัดนี้เราอยู่ในช่วงการเปลี่ยนผ่านจากเลาติเซียไปสู่ฟีลาเดลเฟีย
ดังเช่นที่ขบวนการในระยะแรกอยู่ในช่วงการเปลี่ยนผ่านจากฟีลาเดลเฟียไปสู่เลาติเซียในปี 1856 ในปี 1856
บิดาของเราได้หยุดยั้งการตีพิมพ์ความรู้ที่เพิ่มพูนขึ้นเกี่ยวกับ "เจ็ดกาลเวลา"
เราอาจไม่สามารถหยุดยั้งการเผยแพร่ความสว่างนั้นได้
แต่แน่นอนว่าเราสามารถปิดประตูแห่งจิตใจของเราต่อความสว่างนี้ได้ เราสามารถสร้างทำได้
เช่นเดียวกับผู้ก่อสร้างคริสตจักรเซเวนธ์เดย์แอ็ดเวนติสต์ดั้งเดิม ที่ว่าก่อนเวลานั้นมิได้อยู่ที่นั่นจริง ๆ
และยังคงสะดุดล้มเพราะก้อนศิลานั้นต่อไป ปัญหาของเราคือ
เราไม่มีเวลามากกว่าหนึ่งศตวรรษที่จะฝังศีรษะของเราไว้ในทราย เพราะการพิพากษาทั้งหลายได้เริ่มต้นขึ้นแล้ว

หากเรายอมให้พระอัลฟาและโอเมกาทรงสั่งสอนเราด้วยหลักการที่ว่า
จุดจบของสิ่งหนึ่งย่อมถูกแสดงให้เห็น โดยจุดเริ่มต้นของสิ่งนั้น เราก็คouldเห็นได้โดยง่ายว่าพระอัลฟาและโอเมกา
กำลังทรงสำแดงว่าคำพยากรณ์เกี่ยวกับแนชวิลสันนั้นมีแบบอย่างลวงหน้าอยู่ในบรรพบุรุษของเรา
เมื่อเรายอมรับความจริงข้อนี้แล้ว เราก็คงต้องเผชิญกับความเป็นจริงที่ว่า นับตั้งแต่มีคำพยากรณ์นั้นมา
ความพยายามทุกประการที่จะสร้างตรรกะแบบมนุษย์บางอย่างขึ้นมาเพื่อแก้ตัวให้แก่คำพยากรณ์ที่ล้มเหลว
ก็หาได้เป็นสิ่งอื่นใดไม่ นอกจากโคมะเดือเท่านั้น
แล้วเราจะเห็นว่าพระเจ้ามิได้ทรงดำเนินอยู่กับเราในขณะที่เราอยู่ในแผ่นดินของศัตรู พระองค์ทรงอยู่ที่นั่นก็จริง
แต่เพียงในความหมายที่ว่าพระองค์ได้ทรงเคาะอยู่ที่ประตูของจิตใจทั้งหลาย เพื่อแสวงหาทางเข้า
หากโคมะเดือแห่งตรรกะแบบมนุษย์นั้นถูกนำออกไป เมื่อนั้นเราอาจเห็นได้ด้วยว่า การปฏิเสธ
หรือไม่ก็ตรรกะแบบมนุษย์อันบกพร่องที่เราได้นำมาใช้เพื่อแก้ตัวให้แก่คำพยากรณ์เกี่ยวกับแนชวิลสัน
เป็นหลักฐานว่าเราได้ดำเนินสวนทางกับพระคริสต์มาแล้ว

ในปี 1856 ลัทธิแอ็ดเวนติสต์แห่งฟีลาเดลเฟียได้แปรสภาพเป็นลาโอติเซีย และพวกเขาที่รู้ตัว
องค์พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงยืนยันเรื่องนี้ผ่านถ้อยคำของผู้เผยพระวจนะหญิงและสามีของนาง
ขณะที่ทรงยืนอยู่ที่ประตูแห่งดวงใจของชาวลาโอติเซียเหล่านั้น
พระคริสต์ได้ทรงเสนอที่จะเสด็จเข้ามาและร่วมรับประทานอาหารกับพวกเขา
อาหารซึ่งพระองค์ทรงนำมาเพื่อรับประทานอาหารร่วมกันนั้นคือศิลารากฐานของ "เจ็ดวาระ"
พวกเขาได้ปฏิเสธเสียแล้ว

ในปี 2023 ขบวนการสุดท้ายกำลังก้าวข้ามจากเลาติเซียไปสู่ฟีลาเดลเฟีย
เพราะคริสตจักรที่แปดนั้นมาจากคริสตจักรทั้งเจ็ด องค์พระผู้เป็นเจ้า ผู้ทรงเป็นอัลฟาและโอเมกา
ได้ทรงยืนยันสิ่งนี้ผ่านพระวจนะแห่ง "ความจริง" ของพระองค์
บัดนี้พระคริสต์กำลังทรงยืนอยู่ที่ประตูของกระดูกแห้งที่เพิ่งตายไปไม่นานเหล่านั้น
ทรงเสนอที่จะเสด็จเข้ามาและร่วมรับประทานอาหารกับพวกเขา
และอาหารที่พระองค์ทรงประสงค์จะทรงแบ่งปันกับพวกเขานั้น
ก็คืออาหารเดียวกันทุกประการกับที่พระองค์ได้ทรงพยายามจะแบ่งปันกับบรรพบุรุษของพวกเขาในปี 1856
หาใช่เป็นเพียงแก่นกลไกของหลักคำสอนเรื่อง "เจ็ดกาลเวลา" ดังเช่นที่เป็นแก่บรรพบุรุษของพวกเขาในปี
1856 "ไม่ หากแต่เป็นยาขมแห่ง "เจ็ดกาลเวลา"
และการเยียวยานั้นต้องอาศัยความถ่อมใจชนิดที่มีภัยจะกลืนลงได้

พระวจนะของพระยาห์เวห์มายังข้าพเจ้าอีกว่า บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย จงกล่าวแก่เจ้าเมืองไทรว่า
องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า เพราะใจของเจ้ายกตัวขึ้น และเจ้ากล่าวว่า เราเป็นพระเจ้า
เราตั้งอยู่บนที่ประทับของพระเจ้า ท่ามกลางทะเลทั้งหลาย ถึงกระนั้นเจ้าก็เป็นมนุษย์ มิใช่พระเจ้า
แม้ว่าเจ้าจะตั้งใจของเจ้าให้เป็นดังพระทัยของพระเจ้า ดูเถิด เจ้าฉลาดยิ่งกว่าดาเนียล
ไม่มีความลับใดที่เจ้าจะปิดซ่อนจากเจ้าได้ เอเสเคียล 28:1-3.

บางทีพวกเราที่มีส่วนร่วมในการพยากรณ์เรื่องแนชวิลส์อาจฉลาดกว่าดาเนียลหรือ?

ในปีแรกแห่งรัชกาลของท่าน ข้าพเจ้า ดาเนียล ได้เข้าใจจากบรรดาหนังสือถึงจำนวนปีซึ่งพระวาจนะของพระยาห์เวห์ได้มาถึงเยเรมีย์ผู้เผยพระวาจนะว่า พระองค์จะทรงให้การรื้อสร้างของเยรูซาเล็มครบเจ็ดสิบปี และข้าพเจ้าได้เห็นหน้าของข้าพเจ้าไปหาพระยาห์เวห์พระเจ้า เพื่อแสวงหาด้วยคำอธิษฐานและการวิงวอน พร้อมกับการอดอาหาร การนุ่งผ้ากระสอบ และเกล้าถ่าน และข้าพเจ้าได้อธิษฐานต่อพระยาห์เวห์พระเจ้าของข้าพเจ้า และสารภาพบาปของข้าพเจ้า โดยกล่าวว่า ข้าแต่พระยาห์เวห์ พระเจ้าผู้ยิ่งใหญ่และน่าสะพรึงกลัว ผู้ทรงรักษาพันธสัญญาและความเมตตาแก่บรรดาผู้ที่รักพระองค์ และแก่บรรดาผู้ที่รักษาพระบัญญัติของพระองค์ พวกข้าพระองค์ได้ทำบาป และได้กระทำความอธรรม และได้ประพฤติชั่ว และได้กบฏ แม้โดยการหันเหไปจากกฎเกณฑ์ของพระองค์และจากคำพิพากษาของพระองค์ ทั้งพวกข้าพระองค์มิได้ฟังบรรดาผู้รับใช้ของพระองค์ คือผู้เผยพระวาจนะทั้งหลาย ผู้กล่าวในพระนามของพระองค์แก่บรรดาข้าศึกของพวกข้าพระองค์ บรรดาเจ้านายของพวกข้าพระองค์ และบรรพบุรุษของพวกข้าพระองค์ และแก่ประชาชนทั้งสี่แห่งแผ่นดินนั้น ข้าแต่พระยาห์เวห์ ความชอบธรรมเป็นของพระองค์ แต่ความละอายหน้าตลกเป็นของพวกข้าพระองค์ ดังเป็นอยู่ในวันนี้ แก่คนยูดาห์ และแก่ชาวเยรูซาเล็ม และแก่อิสราเอลทั้งสิ้น ทั้งที่อยู่ใกล้และที่อยู่ไกล ในประเทศทั้งปวงซึ่งพระองค์ได้ทรงขับไล่พวกเขาไปนั้น เพราะการละเมิดซึ่งพวกเขาได้กระทำผิดต่อพระองค์ ข้าแต่พระยาห์เวห์ ความละอายหน้าตลกเป็นของพวกข้าพระองค์ ของบรรดาข้าศึกของพวกข้าพระองค์ ของบรรดาเจ้านายของพวกข้าพระองค์ และของบรรพบุรุษของพวกข้าพระองค์ เพราะพวกข้าพระองค์ได้ทำบาปต่อพระองค์ พระเมตตาและการอภัยเป็นขององค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าของพวกข้าพระองค์ แม้ว่าพวกข้าพระองค์ได้กบฏต่อพระองค์ ทั้งพวกข้าพระองค์มิได้เชื่อฟังพระสุรเสียงของพระยาห์เวห์พระเจ้าของพวกข้าพระองค์ ที่จะดำเนินตามพระราชบัญญัติของพระองค์ ซึ่งพระองค์ได้ทรงวางไว้ต่อหน้าพวกข้าพระองค์โดยผู้รับใช้ของพระองค์ คือบรรดาผู้เผยพระวาจนะ แท้จริง อิสราเอลทั้งสิ้นได้ละเมิดพระราชบัญญัติของพระองค์ คือโดยการหันเหไปเพื่อจะไม่เชื่อฟังพระสุรเสียงของพระองค์ ฉะนั้นคำสาปแช่งจึงถูกเปล่งเหนือพวกข้าพระองค์ และคำปฏิญาณซึ่งเขียนไว้ในธรรมนูญของโมเสสผู้รับใช้ของพระเจ้า เพราะพวกข้าพระองค์ได้ทำบาปต่อพระองค์ และพระองค์ได้ทรงทำให้พระวาจนะของพระองค์ซึ่งตรัสกล่าวโทษพวกข้าพระองค์ และกล่าวโทษบรรดาผู้วินิจฉัยของพวกข้าพระองค์ผู้ได้วินิจฉัยพวกข้าพระองค์นั้นสำเร็จ โดยการนำความพินาศอันใหญ่หลวงมาสู่พวกข้าพระองค์ เพราะว่าภายใต้ฟ้าทั้งสิ้น ไม่เคยมีการกระทำเช่นที่ได้กระทำแก่เยรูซาเล็มเลย।

ดังที่ได้เขียนไว้ในธรรมนูญของโมเสส ภัยพิบัติทั้งสิ้นนี้ได้มาถึงเราแล้ว ถึงกระนั้น เราก็มิได้วิงวอนต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์พระเจ้าของเรา เพื่อให้เราหันกลับจากความชั่วช้าของเรา และเข้าใจความจริงของพระองค์ ฉะนั้นพระเยโฮวาห์จึงทรงเผ่าดูภัยพิบัตินั้น และทรงนำมันมาถึงเรา เพราะพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเราทรงชอบธรรมในบรรดาพระราชกิจทั้งสิ้นซึ่งพระองค์ทรงกระทำ เพราะเรามีได้เชื่อฟังพระสุรเสียงของพระองค์ บัดนี้ ข้าแต่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของข้าพระองค์ พระองค์ผู้ทรงนำประชากรของพระองค์ออกจากแผ่นดินอียิปต์ด้วยพระหัตถ์อันทรงฤทธิ์ และทรงกระทำให้พระนามของพระองค์เลื่องลือดังที่เป็นอยู่ในวันนี้ ข้าพระองค์ทั้งหลายได้ทำบาปแล้ว

ข้าพระองค์ทั้งหลายได้กระทำความอธรรม ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า ตามความชอบธรรมทั้งสิ้นของพระองค์ ข้าพระองค์วิงวอนพระองค์ ขอทรงให้พระพิโรธและความเกรี้ยวกราดของพระองค์หัน ไปจากนครเยรูซาเล็ม เมืองของพระองค์ คือภูเขาบริสุทธิ์ของพระองค์ เพราะเนื่องด้วยบาปของข้าพระองค์ทั้งหลาย และเนื่องด้วยความชั่วช้าของบรรพบุรุษของข้าพระองค์ทั้งหลาย

เยรูซาเล็มและชนชาติของพระองค์จึงกลายเป็นที่ลบลูแก่บรรดาชนทั้งปวงที่อยู่รอบเรา ฉะนั้นบัดนี้ ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ ขอทรงสดับคำอธิษฐานของผู้รับใช้ของพระองค์ และคำวิงวอนของเขา และขอทรงให้พระพักตร์ของพระองค์ทอแสงเหนือสถานบริสุทธิ์ของพระองค์ซึ่งรกร้างอยู่ เพื่อเห็นแก่องค์พระผู้เป็นเจ้า ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ ขอทรงเสียดพระกรรณและสดับ ขอทรงเปิดพระเนตรและทอดพระเนตรความรกร้างของข้าพระองค์ทั้งหลาย

และนครซึ่งได้ชื่อว่าตามพระนามของพระองค์ เพราะมิใช่โดยอาศัยความชอบธรรมของข้าพระองค์ทั้งหลาย ที่ข้าพระองค์นำคำวิงวอนมาถวายต่อพระพักตร์พระองค์ แต่โดยอาศัยพระเมตตาอันใหญ่ยิ่งของพระองค์ ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า ขอทรงสดับ ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า ขอทรงโปรดอภัย ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า ขอทรงฟังและทรงกระทำเกิด ขออย่าทรงชักช้า เพื่อเห็นแก่พระองค์เอง ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ เพราะนครของพระองค์และชนชาติของพระองค์ได้ชื่อว่าตามพระนามของพระองค์ และขณะที่ข้าพเจ้ากำลังกล่าวอยู่ กำลังอธิษฐานอยู่

และสารภาพบาปของข้าพเจ้าและบาปของชนชาติอิสราเอลของข้าพเจ้า และกำลังนำคำวิงวอนของข้าพเจ้า มาถวายต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์พระเจ้าของข้าพเจ้าเพื่อภูเขาบริสุทธิ์ของพระเจ้าของข้าพเจ้า ไซแล้ว ขณะที่ข้าพเจ้ากำลังกล่าวอยู่ในการอธิษฐานนั้น ชายผู้หนึ่งคือกาเบรียล ซึ่งข้าพเจ้าได้เห็นในนิมิตตั้งแต่ครั้งต้นนั้น ถูกใช้ให้บินมาอย่างรวดเร็ว และได้มาถึงข้าพเจ้าในเวลาประมาณเครื่องบูชายามเย็น และท่านได้ให้ความรู้แก่ข้าพเจ้า และสนทนากับข้าพเจ้า และกล่าวว่า โอ ดาเนียล

บัดนี้ข้าพเจ้าได้ออกมาแล้วเพื่อให้ท่านมีปัญญาและความเข้าใจ ดาเนียล 9:2-22.